

„Amit tehát szeretnétek, hogy az emberek veletek cselekedjenek, ti is ugyanazt cselekedjétek velük.” Máté 7,12

Beszédes életutak

Minden ember csoda és minden bejárt életút is az – minden szépségükkel, sikerükkel, győzelmükkel, és szomorúságukkal, szörnyűségükkel, tragédiájukkal együtt. Csoda, ha ezt észrevesszük a másik emberben, és természetesen, ha így, ilyennek látjuk magunkat is. Még nagyobb csoda, ha mind e mögött meglátjuk a csodatevő Istent. Ha ez a csoda megtörténhetett velünk, akkor jutottunk el a méricskélés nélküli, mindenkor, mindenért (és így mindenkiért) történő hálaadásig (Ef 5,20). Minden élet tanulságul áll előttünk, ám nem pontosan lemásolandó példaként – mindenkinek a saját életútját kell bejárnia. Most két életútra csodálkozhatunk rá, mindkettő Istenhez vezet az olvasót...

Elhívásom, hogy olyan gyermekeken segítsek, akik hozzám hasonló nehézségekből érkeznek

Interjú Vig Erika bölcsődevezetővel

Nem hétköznapi döntések és küzdelmek állnak a Tatárszentgyörgyön élő **Vig Erika** és férje, **Vig Miklós** mögött, akik baptista missziós házaspárként költöztek a településre, hogy elvigyék a krisztusi megbékélés és megváltás örömeit. A szolgálat mellett családot alapítottak, tanultak, és újabb és újabb feladatokat vállaltak a helyi családok, gyermekek megsegítéséért. A következőkben megismerhetjük egy fiatal, háromgyermekes női vezető elköteleződését.

– Kedves Erika! Honnan indult az életed?

– Vig Erika vagyok, 28 éves, a férjemmel, és három fiammal Tatárszentgyörgyön élek. Egy kis baranyai faluból származom. Beás cigány családban neveltek fel. Az édesanyámnak nagyon fontos volt, hogy a hagyományokhoz híven megtanuljak főzni, sütni. Már 12 éves koromban sütöttem-főztem, és elsajátítottam a háztartás vezetéséhez szükséges ismereteket. Anyukámnak az is fontos volt, hogy továbbtanuljak, mert neki nem volt rá lehetősége. Emiatt elhatároztam, hogy én ezzel a lehetőséggel élni fogok.

A gimnáziumi éveimet a pécsi Leőwey Klára Gimnázium Arany János Tehetség-gondozó Programjában töltöttem. Olyan lehetőséget kaptam a program által, amit a szüleim nem tudtak volna biztosítani. Az érettségi előtt nagy választás előtt álltam: hova menjek tovább tanulni. Tudtam, hogy Istent szeretném szolgálni és embereken segíteni. Beszélgettem a Baptista Szeretetszolgálat által fenntartott pécsi idősek otthonának igazgatónőjével, aki megismer-

te a motivációm a Baptista Teológiai Akadémiát ajánlotta. Tudtam, hogy ez lesz az utam. Így jelentkeztem a teológiára.

– Hogyan találkoztál Jézus Krisztussal, és hogyan határozta meg ez a találkozás az életedet, hivatásodat?

– Sikeres felvételt nyertem a Baptista Teológiai Akadémiára, ahol olyan tanárokat ismerhettem meg, akik megtért, hívó keresztyének voltak. Nagy hatással volt rám Mészáros Kálmán tanár úr bizonyosságtétele a hitéről. Vágytam azt az Istent megismerni, aki új életet ad az ő Fiában. Ez időszak alatt ismerkedtem meg a férjemmel a teológián, aki rendszeresen Tatárszentgyörgyre járt szolgálni. Egyszer megkér-

dezte, hogy szeretnék-e vele menni, így én is csatlakoztam hozzá, és nagy hatással volt rám a szolgálat. Olyan cigány emberekkel, nehéz élethelyzetből jövő családokkal találkozhattam, akik szintén Istent keresték. Az egyik alkalomról utaztunk vissza Budapestre ifjabb Kovács Géza lekipásztorral. Mielőtt kiszálltam volna az autóból, imádkoztam értem. Az imádsága végén megkért, hogy én is imádkozzam hangosan, ha szeretnék. Eldöntöttem, hogy megteszem, kigondoltam, mit fogok mondani, de amikor hangosan imádkoztam, teljesen mást kezdtem el mondani. Megvallottam a bűnimeket és behívtam az életembe Jézust. Tudtam, hogy mindig lesz egy személy az életemben, aki feltétel nélkül szeret, elfogad.

A teológia elvégzése után, miután már a férjemmel Tatárszentgyörgyön éltünk missziós házaspárként, elkezdtem óvodapedagógiát tanulni, amit 2023-ban fejeztem be, már háromgyermekes édesanyaként. Ezzel párhuzamosan elvégeztem a bölcsődei kisgyermeknevelő okj-s tanfolyamot. Időközben 2022-ben megnyílt a baptista fenntartású bölcsőde, ahová, mint kisgyermeknevelő lettem felkérve, majd a fenntartó Baptista Szeretetszolgálat kinevezett bölcsődevezetőnek. Ennek a pozíciónak a betöltése sok dilemmával járt, hiszen a szakmában nem volt tapasztalatom. A bölcsődénként a gyermekek 60 százaléka hátrányos, halmozottan hátrányos helyzetből érkezik. Az elhívásomat úgy szerettem volna betölteni, hogy olyan gyermekeken segítsek, akik hozzám hasonló környezetből, nehézségekből érkeznek. Így elfogadtam a felkérést, és szolgálatnak tekintem

a munkámat. Isten olyan embereket rendelt ki mellém, akik nemcsak munkának élik meg a hétköznapiakat, hanem szolgáltnak is.

– Nem lehet könnyű mindezeket összeegyeztetni a három kisgyermekes családi élettel. Neked hogy sikerül?

– Sokszor nehezen. Sajnos sem az én családom, sem a férjem családja nem él a közelben. A barátaink és a munkatársaink a lehetőségeikhez mérten segítenek bennünket, amiért nagyon hálásak vagyunk. Isten kirendelt számunkra egy „másik” családot, akik ezt a szerepet betöltik az életünkben. Egy mögöttünk álló gyülekezetéről még nem beszélhetünk, mivel egy misszióban szolgálunk. De sokat jelent a munkatársaimmal megélt testvéri kapcsolat, illetve a barátaink

támogatása, akik az elmúlt években szinte családi közösségként voltak jelen az életünkben.

– Meg tudod élni a hitedet munka közben? Elfogadnak fiatal, cigány nőként, vezetőként?

– Nagy ajándéknak tartom, hogy felválthatom a hitemet és ezt gyakorolhatom is testvéri közösségben. A munkánk betöltésében sokat segít az Istentől jövő erő, szeretet, elfogadás egymást iránt és a szülők felé is. Az intézményünk neve: Mustármag Bölcsőde. Máté 13,31-ben olvashatjuk a hozzátartozó ígérvet. Számunkra az egyik megvalósítandó cél, hogy olyan szerető, minden szükségletüket betöltő „otthonként” tudjunk funkcionálni a legkisebb életkorú gyermekek életében, hogy ezt az

ígéretet megtapasztalhassák. Az elfogadásomat, mint cigány, fiatal vezető nő, úgy élem meg, mint egy hosszútávú folyamatot. Nem könnyű elfogadni, hogy ilyen fiatalon egy ilyen meghatározó pozíciót tölts be. De a munkahelyemen elfogadnak, támogatnak ebben a munkakörben. Én Isten gyermekének vallom magamat, aki cigány származású. Sokat segített a megtérésem a helyes identitásom kialakulásában. Értékként tudok tekinteni rá, hiszen így teremtet meg Isten. Amit megalkott, az jó, ebben nyugszik meg a hitem is. A hétköznapijaimban nagy előnyként tekintek rá, úgy, mint aki tud ebből meríteni, ha nehézségei, megpróbáltatásai vannak.

Patkás Rita

Hit, zene, közösség

Bodoczki Ernő, aki zenei karrierjét 12 évesen kezdte, elmondhatja magáról, hogy a zene és a hit meghatározó elemei életének. Kezdetben dobos szeretett volna lenni, de nagybátyja, Horváth Elek hatására a nagybőgő mellett kötött ki. Ernő zenei utazása a békéscsabai Bartók Béla Konzervatóriumon keresztül a Zeneakadémiáig vezetett, ahol nemcsak a klasszikus zenét, hanem a jazzt, a popot és a népzenei is megismerte és megszerette.

A hit és a zene szorosan összefonódik Ernő életében. „A hit és a zene együtt alkotják életem alapjait” – vallja. A teológiai tanulmányok nemcsak elmélyítették hitét, hanem új perspektívát is adtak számára a zene és a közösség szerepére vonatkozóan.

Ernő zenei karrierje során rengeteg kihívással és sikerrel nézett szembe. Nemzetközi szinten is elismert lett, olyan helyszíneken lépett fel, mint Washington, Berlin, Bécs és Moszkva. Számos dala megjelent a toplistákon, és gyakori vendég volt a televízióban. Azonban mindennek ellenére a családjára a legbüszkébb. Habár nem a hagyományos cigány zenei háttérből érkezett, szerepet vállalt olyan formációkban, mint például Oláh Gergő Roma Soul zenekara, ahol autentikus cigány zenét játszottak, hasonlóan a Palya Bea által képviselt népi cigányos vonalhoz.

Ernő számára a kiégés komoly kihívást jelentett: „A zene életem része volt, de a folyamatos színpadi jelenlét utáni kimerültség végül kiégéshez vezetett. Ekkor úgy döntöttem, szünetre van szükségem, hogy újra ins-

pirációt találjak.” Ebben az időszakban a hit és a Biblia tanításai nyújtottak neki erőt, ami újraélesztette szenvedélyét a zene iránt. „A teológiai tanulmányok után az inspiráció visszatért. Megtanultam, hogy felismerjem, mi tölt fel energiával.”

Ernő számára a közösség kiemelten fontos, mind zenéjében, mind pedig életében. Ezt az elkötelezettséget valósította meg a „Remény Hangja” dicsőítő csapat létrehozásával, amely a hit, a zene és a közösség erejét egyesíti, támogatva ezzel a fiatalabb generációkat.

A „Remény Hangja” dicsőítő csapat ötlete akkor született, amikor Ernő felvetette a Magyar Pünkösdi Egyház Országos Cigánymisszió vezetőinek, hogy mi lenne, ha a Misszió számos különálló gyülekezetéből összehoznának egy közös dicsőítő csapatot. Ez az ötlet valósággá vált, és a csapat azóta is rendkívül sikeres. „Az első fellépésünk a VIII. Protestáns Cigánymissziós Konferencián volt Budapesten, ahol nagyon pozitív visszajelzéseket kaptunk. Azóta számos konferencián és rendezvényen vettünk részt, és az idei konferencián is mi fogunk dicsőíteni.”

Fiataloknak szóló tanácsa így hangzik: „Gyakoroljátok a közösséget! Az Úr áldását oda küldi, ahol együtt vannak az emberek. Ez a mai online világban különösen fontos. Nem helyettesítheti az online istentisztelet azt, amikor személyesen találkozunk, és fizikailag is támogatjuk egymást. Az, hogy gyakoroljuk a közösséget, kulcsfontosságú,

még ha nehéz is ebben az online tér által dominált világban. Ne hagyjátok, hogy az internet világa teljesen magával ragadjon, és ne fogadjatok be minden információt kritika nélkül. Ahogy a Zsoltárok könyvében is olvasható: „Íme, mily jó és mily gyönyörűséges, amikor együtt lakoznak az atyafiak!” (Zsolt 133,1). Ez emlékeztet minket a közösség erejére és fontosságára.

A jövőbeli tervei között szerepel autentikus cigány dicséretes összeállítása és a fiatal generáció további inspirálása.

Durkó Szabolcs